

అనువాదిత కెత్త

అల్లింద కాలు కిత్త. జ్యేలిన అన్న లుణ్ణువ భాగ్య తనగిల్లవేన్నువుదు అవనిగి మనదట్టవిగి అళు ఒక్కరిసిహోడు బందితు.

స్వతంత్రనాగి బదుకువుదే తన్న హకేయల్లి బరెదిరబేఁకు అంత అవనిగ్నసితు. అవను తుసు ముందే హోదాగి మత్తి బ్యార్బు ప్యాలీసరు అవనిగి ఎదురాదరు. సోఫి తన్న హిందిన వరసేయసో ముందువరహిద ప్యాలీసన ముందే పానమత్తునాగిరువవనంతే యద్దు తద్వా హచ్చే హకేయహోడిద. నరియలే లొలాలలారాంభిసిద.

అవనస్న కేల హోత్తు గమనిసిద ప్యాలీసనిగి నగు తడెయలాగల్లు. అవను తన్న సంగాళిగి, “ఈ కాలేజ్ హుదుగరు ఇవత్తు ఎంధాద్యో పారితోషక గెర్రిద్వారంతే. అదక్కే హీగెల్లా సంబుమిస్తుచ్చారే! అవర తంచేగి హోగబేడి అంత బాస్ వోదలే ఎచ్చరికే కోట్టిద్దారే ఇవర సహవాస బేడప్పు!” ఎంద.

ఇదన్న కేళిసిహోడ సోఫియ లుత్తువ జర్రునే కేళగిళియితు.

‘నన్నన్న యావ ప్యాలీసనూ హిదియువంతే కాణిస్తుల్లి. ఇవత్తు జ్యేలిన లొట లుణ్ణువ భాగ్య నన్నె ఇల్లు!’ అవనిగి దుబి లుమ్బుళ్లి బంతు. ‘నన్ పాలిగి ఇవత్తిన రాత్రి పాశిన చెంబే గతి! మ్మె కొరెయువ చిలియ రాత్రియన్న నేనిసిహోడాగా అవన వ్యై అదురుతోడితు. ఏను మాడువుదెండే అవనిగి తోచల్లు.

తన్న హకేబరహవన్న నేనెదు దుబిసహోడిద్ద అవన ముందే లక్ష్మివాగి కోటు బూటు తోట్టు, ఒందు క్యేయల్లి హోగేయాడుత్తిద్ద శిగారు, మత్తొందు క్యేయల్లి భృతీయన్న తిరువుత్తు అంగదియోందక్కే ప్రవేశిస్తురువ ఒచ్చి మధ్యవరుస్య సోఫియ కణ్ణేగి కాణిసిహోడ. అవనస్న నోచుత్తిద్దంయే సోఫియ తలేయోళగి మత్తొందు ఆలోచనే వోలేయితు. సూటు బొటిన గళ్ల వ్యక్తి భృతీయన్న అంగదియ హోరిగ్ద సాఫ్టాండిగి సిక్కిసి ఒఱగి హోద. దేవరు నిజవాగలూ కరుకొంచు. మట్టిసిదపను క్యే బిడుత్తునేయే?... ఎందుకోట్టుత్తు సోఫి అంగదియన్న సమిపిసిద. సాఫ్టాండినల్లి సిలుకిస్తు భృతీయన్న ఎత్తికోందు ఓడహోడిది! అప్పరల్లి అంగదియోళగింద ఓడి బంద భృతీయ యజమాన బోపుచుత్తు సోఫియ హిందే ఓడిబరలారంఖిసిద! ఈగోందు కానానుబాహిర సంగితియోందు నడేదే నడేయుత్తుదే ఎందు సోఫి హస్తితనాద. అవన సంతోషస్కే పారవే ఇరల్లు.

“నీన్ క్యేయల్లిరువ భృతీ నన్నదు మిస్ట్రో...” గళ్లవ్యక్తి ఏదుసిరు బిడుత్తు హేళద. అవన ముబి సిక్కినింద కేంపగాగిత్తు.

“హోదేనూ?” సోఫి వ్యాంగ్యాదింద కేళిద.

“హోదు కణియ్యు...”

“ఇదర మేలి నిన్న హేసరు బరెదిదే ఏనూ?... అగోఁ... అల్లి ప్యాలీస్ నింతిద్దానే. అవనిగి దూరు కోడు. నానిల్లే ఇరుత్తేనే.”

సోఫి హీగి హేయుత్తిద్దంతే ఆ గళ్ల వ్యక్తి కొండ అధిరానాదంతే కండు బంద.

ఈగ అవన దనియల్లి సిక్కిరల్లు. “నోడప్ప, అల్లివాగే హోగువ అగ్కువిల్ల. ఈ భృతీగళ్లు ఒందే తర ఇరువుదరింద యావుదు యారదు ఎందు హేగే హేలువుదు? నానూ అప్పే. ఇదర బగ్గె అమ్మొందు గమన హరిసల్లు. కాఫి కుడియోఁ అంత ‘ఆ’